

ABONAMENTU

	In oraș	In districte
Pentru unu anu	24	30 lei.
Pentru ½ anu	12	15 —
Pentru trei luni	7	8 —

Ori-ce Abonament neînsoțită de valoare se refusă.

Abonamentele să facă numai de la 1 și 15 și le fie cărei luni.

Epistolele nefrancate se refusă și articoli nepublicați se ardu.

Pentru abonamente, reclame și anunțuri, a se adresa la Typographia Națională, strada Academiei No. 24.

La 5 Decembrie anul trecut, redacțiunii, proporțional cu care amu imbuñătățit-o până acum nu scu- diar, amu promis că, dacă vomu fi încuragați de publicu, singurul pe care contam, formatul seu va cresce treptat, fără nici unu adăosu de preț.

Mulțumită bunei voințe cu care este primită diarul nostru, din ce în ce mai multă, atâtă de cetățenii bucureșteni, cum și de aceiai tutulor orașelor, și mai cu semă ari orașelor Galați, Brăila, Giurgiu, Ploesci și Turnu Măgurele, astăzi putem se realizează promisiunea noastră.

Telegraphul a ajunsă adă de se trage în 2000 exemplare pe zi, din care cele mai multe se vând cu numărul, abonați fiind puțini. Nu ne plângemă însă de lipsa abona- mentelor, când vândarea cu numărul îndeplinește acestu golu, și când intelegemă cauza care opresce pe omnii de a se abona: A eșită atâtă foa, și politice și literare, cari au durată către-a septembri, au luat banii de la abonați, și apoi au în- cetat. Unii din redactorii lor au fost chemați în funcțiuni publice, alții, schimbându-și opinioanele, au scosu alte diare cu alte principii, și chiar atunci nău avutu compre- sința a recompensa pe abonații plă- tiți cu noule diare.

Acăstă procedare nu putea, dar, de cătă se desguste pe amatorii de citit și ai pune în poziție de a fugi de abonamente ca de ciușă.

Temerea însă, din partea citito- rilor, nu poate avea loc în ceea ce ne privesc pe noi. Typografia na- tională, a cărei proprietate este diarul, garantă totă abonamentele, dacă vre o forță majoră, adusă de nisca-va legi esenționale, va veni se suprime acestu diar, căci altu- felu elu iși are esistența asicurată.

Cătă pentru principiile politice ale diarului, ele voru rămânea totu a- celea și sub care a fost condusă de la 1 Martie 1872, de cănd a trecută sub actuala redacțiune și sub actuala proprietate. Proprietarul să a convinsu din experiență, presintă pe fiecare di forma guver- avându exemplu chiar Telegraphul, nului republican, — care nu este înante de a-lu lău densul, cătă de cătă guvernul constituțional de mare reu face la unu diar perfectionat, — ca monstrul celu schimbarea de principii.

In ceea ce privesc îmbunătățirea logiile, Presa inspiră desgustu și

TELEGRAPHUL

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

ANNUNCIURI

Liniu mică pe pagina a IV.	15 banii
Reclame pe pagina III.	1 leu.
" " II.	2 lei
" " I.	3 "

Pentru Francia: se primesc anunțuri și reclame la D-nu Grain & Miicord, rue

9. Paris.

Pentru Austria și Germania: la D-nu

Philip Loh, Wien Wolzeile No. 2.

Prețul rubrica inscriu și reclame

Redacțiunea nu este responsabilă.

scărba tutulor, cari se mînjescu numai peste orice simțimentu de dreptate și echitate, dar anca și peste orice datorie de bună cu- viință, îmbrăcați în haine de gală, strinși la peptu și smeriți, ca cei mai vilii și gulerăti cioco, se prosteră la picioarele Domnei Elisa- veta, și Ei aducu totă jertfa, Ei totă închinăciunea, Ei totă onorea, Ei totu meritul, Ei și numai Ei tōte « felicitările pentru acestu fru- mosu resultatu. »

Infamă și mișelescă ingratitudine!

Ce felu? Nu se cuvine nicu o expresiune de recunoșință, nicu unu cuvântu de înbucurare pentru fundatorul și înzestratorul unu templu, care fundatoru și inzes- tratoru este încă în viață și își vede opera încoronată; ci totă cinstea și închinăciunea, toți psalmii se cuvinu numai acela ce a ve- nitu în urmă și i-a plăcutu și lui templul clăditu, a intrat u elu și a datu și elu lăscaia papei?

Cărturari și cioco ee sunteți!

Fiți încredințați că însăși ac- tuala Domnă de adă, când vede linguisirile vostre tărătoare, mi- liolele vostre miserabile cu cari voiți se ve învredniți d'a vă a- propia și săruta papucul dinastie, vă desprețuește în sine, ve- trată cumu meritati: ómeni in- grăti pentru a face servilismu, și servili prin a face o ingratitudine.

Ea, ca Domnă a țerei, ca fe- meia cu educație distinsă, trebuie se-și dică, când vе tărăti înaintea tronului cu asemenei linguisiri:

— Miserabili ce sunteți:

“ Voii uitați pe Domna văstră de eri, voi îi tagăduiți însuși faptele cele mai umanitare și mai patriotice, și mi le atribuți miă pentru că adă suntu Eü Domna văstră, — amărciunea amărciunilor, pen- tru o inimă nobilă și simțitore.

“ Măine, cându alta aru lua a- cestu locu, — de sicură voi avea eū se încu în mine o asemenea amărciune în facia aceleia, pen- tru totu ce așu fi făcutu și eū bunu în acăstă țeră. »

Da, acestea trebuie se fie pornirile înimei și îsbucnirile spiritului ori cărei femei virtuose și bine e- ducată, pusă în locul înaltu în care este o Domnă, când vede niște

BUCURESCI, 14 AUGUSTU

Amu promis, în făia de ala- tări, că vomu vorbi despre unu articolu alu diarulu Presa, intitu- latu « Asilul Elena Dömna, și pu- blicat u în numărul ei de la 11 ale corentei.

Ne ținem u de cuvântu.

Orice omu onestu, orice omu care are săditu în elu măcaru cătușu de puținu simțul justi- lui și aku echitatei, se revoltă, se indignesă când ia în mâna principalu organu oficiosu alu Regimulu, și citesce cele ce sustine și cele ce combate, ce cere și unde tinde, ce respinge și unde lovesce.

Organu numită conservatoru, dar fără nici unu principiu conserva- toru, căci temelia tutulor principiilor conservatoru este conser- varea țerei înainte de tote, și țera nu se conservă de cătă prin con- servarea și desvoltarea intereselor eieconomico-naționale, pe cari Presa le combate, le ucide prin joncțiu- nile ce apără; organu pretinsu de ordine, dar patronandu desordinea, căci acoperă și sprijină mai tōte actele imorale, mai tōte abusurile și violările de legi ale administra- ției de adă; făia ce se dă de imparțială, dar care este condusă de celu mai strimtă spiritu de ne- potismu și de gașcă ciocoiasă, pentru că orice cine nu crede într- însa și întrale ei, este petrolistu și comunistu, comunalistu și ni- hilistu; gazetă ce se recomandă ca liberală, dar care este inbibată de ideile cele mai absolute până la feudalismu, de teoriele cele mai aristocratice până la autocrația, pen- tru că redactorii ei au avut curagiul să propue în cameră dotațiuni dinasti- cice, lucru nepomenită în țera noastră; pentru că denești suntu aceia cari ne

conducu prin privigherăloru, Dóm- nei și Domaului Daviila, cărora li se cuvine în mare parte pros- perarea acestu locașu de cresce- re, instrucțione și educațione, di- arul Presa nici nu face mențiune de numele Domnei Elena de cătă ca “e firma cunoscută a u- nu neguătoru scăpată, lăsată unei prăvălii, în care succesorul lui a făcutu totul spre înbună- tătirea magasinului; redactorii ei nici nu credu de cuvintă se dică unu singuru cuvântu pentru per- sonale ce au făcutu și facu sacri- ficii pentru a avea o de-aprōpe- ingrijire asupra administraționei și infloriru institutului...»

Redactorii Presei, călcându nu

omei pretenți erudiți, bine crescusi, porecliti bărbați de statu, degradându-se în așa stare, ca se obție o favore.

Aflați însă, ființe slugarnice, că favorurile tronurilor, date în asemenei condițiuni, sunt umilințe pentru voi.

Diarul italianu, *Gazetta del Popolo*, din Turin, publică o scrisoare ce D. Henri Rochefort a adresat, acum câteva luni, D-ei Louise Colet. O reproducem și noi, căci e scrisă cu multu spiritu, cu multă inimă, cu multă demnitate, în ceea ce privește persoana și pozițunea sea, cu și niște trăsuri pline de adevăruri mari, în ceea ce se atinge de ingratitudinea oménilor.

Citadela Ré, 4 Februarie 1873.

Dómna,

Am păstrat o viuă impresiune din paginile pline de inimă și de generositate, ce ați consacrată mai deună-dă sermanei noastre Republici, care este așa de bolnavă, și mie, care nu mă găsesc multu mai bine de cătă dânsa.

In situaționă ca aceea în care mă găsesu, unu cuvîntu amicalu și unu rîndu sinceru ajungu pentru a face pe cine-va se uite destule calomni și destule injuri; și sciță, Dómna, deca am de ultatu. Din fericire, infamiile miserabilitor cari mă ultragiesu ați, până chiar și în copii mei, și cari împeriau hainele căndu eramu influinte și popularu, s'au sfîrșită fără se mai alătu nică unu credemantu.

Tacsatul de asasini, devenindu lucrul celu mai obișnuitu, a fi hoțu devine unu brevetu de onorabilitate.

Da, de sicură, Dómna, am păstrat cu scumpetate portretul lui Mazzini, pentru care v'asiu fi mulțumită de multu, deca aștu fi sciuți unde se vă adressesu expresiunea gratitudinei mele. Încă unul care are bustul seu la Capitoliu, dupe a fostu numită cannibală în timp de 40 ani așa viătei săle!

Este probabilu că Capitoliu meu va fi insulița Ducos, în nisipurile careia voi merge în curindu semă sapă mormentulu; căci, se înțelege, neadresându la nică o comisiune nică o cerere de oră ce felu, și oprindu pe familia mea d'a nu face ver-unu pasu în oră ce modu, este mai multu de cătă de credu că Orleano-Bonaparto—Legitimisti, voru cere, cu energiă, înbarcarea mea într'ună din diminețe.

Ve areata surprinsă, în escelința văstră carte, că principiul d'Orleans, vechi abonați ai *Lanternei*, nu a intervenit în favorea mea. Aru fi facută mare greșială, și afară de acesta ei nu aici o necesitate a face acesta, fiindu-ca mi-ară fi imposibilu, oră ce-ară fi facută ei, ca să nu remaiu, ceea

ce n'amă incetată nică odată a fi, inimicul loru radicalu.

Sub imperiu, cându era cine-va obligată se facă o săgeată din oră ce lemnă, chiaru din jurămîntu, amă pusă adesea pe tapetă hoția averelor loru, sciindu până la ce punctă acăstă cestiune împingea burgesia la ură contra guvernului imperialu. Imperiul cădendu, Orleanu intră în nensigienă lor; amă, osebitu de acăstă, pentru mine, că n'amă vedută nică odată unu singură din acești principi, spilcuită, și n'amă cunoscută absolută cum este construită capulu unu Orleans.

Ve datoramă acesei explicaționă, Dómna, în același timpu cându ve datorosu miș și miș de mulțamiri pentru aducerea aminte, atâtă de plăcută și atâtă de cordială, ce ați avută curagiul, în acestu momentu de lașitate generală, a trimite unu proscrisu; și puținu de cătă unu proscrisu, unu mortu.

Priimișă, Dómna, expresiunea tutelor simțimintelor mele de fraternitate literară și politică.

Henri Rochefort

SCIRI DIN AFARA

Activitatea fusioniștilor pare a se micșora din ce în ce. Acăsta se constată chiar din discursul ce a ținută ducele de Broglie în departamentul Eure, cu ocasiunea candidaturei sele, propusă și ne-reușită la presedinția consiliului generalu. Președintele consiliului de miniștri a evitată a face cea mai mică alusione la vre-o restaurare monarhică; ba ceva mai multu, a declarat că guvernul coaliștilor lui 24 Maiu nu are de scopu de cătă de a combate ideile perniciose ordinei soceale, și de a-aceea face apelă la unirea tutelor oménilor de bine, ca se impresa de pe Mareșalul Mac-Mahon, pentru așa putea îndeplini însărcinarea.

Diarele germane și austriace constă și ele aceiași lăncedire în lucrarea fusiunei. Ele atribuescă acăstă, dice la *Republique Francaise*, spației inspirată guvernului francez prin dispozițiunile provinciei, și ale armatei mai cu sémă, și osebitu de acesta idei forte hotărîtă a mareșalului Mac-Mahon d'a nu da măna la o restaurare monarhică pentru a nu arunca discordia în armată.

O scrisoare din Paris, către *Journal du Havre*, etă ce dice despre sosirea din Algeria a generalului Chanzy: «Sosirea, cam ne-așteptă, a guvernatorului Algeriei, causeasă o viuă iritație în cîmpul regaliștilor.

«Ce-a venită acăstă generalu că să facă aici? Acăstă este cestiunea. Deci, cum generalul Ghâny face parte din centrul stângu; cumu elu s'a pronunciatu de mai multe oră, cu energiă, prin cuvîntu și înscrîtu, pentru Republică; cum este cunoscută de unu omu fermu, justu și leală, venirea sea aruncă

unu fioru. Se dice că vine pentru a asista la consiliul generalu din Ardennes în care este membru. Dar, se întrebă legitimistă, trebuie a veni de așa de departe pentru o afacere de nimicu? Nu, este altu ceva la mișlocu. Unu mergu chiaru până a voi să ceră guvernului ca să blameze pe guvernatorul generalu alu Algeria, care, dupe o sedere de o lună, a părăsită astfelu guvernămîntul seu; și se-lu trimiță înapoî indată. Acești Guzmani nu mai cunoscă nică o margină»:

Totu acăstă scrisoare adaogă, că D. Generalul Chanzy a avută o lungă și intimă conferință cu Mareșalul Mac-Mahon.

Diarul *Timpul* din Paris, vorbindu de alegerile președintilor consiliilor generali, dice că s'așălesu toții președintii vechei sesiuni, afară de 13.

Dupe încunoștiințările ce are, adaogă că, din cei 13 aleși din nou, șepte ară fi monarhiști și șeze republicanu, perdeșindu în anul a cesta republicanu trei președinti.

O telegramă însă, din Versailles, cu data 20, către Diarul *Debats*, anuncia:

Se numără printre președintii consiliilor generali, cari s'așălesu, 50 conservatoru, 20 republican din stânga și 12 din centrul stângu.

Diarul *le Rappel*, vorbindu de suprimarea mai multor diare, dice:

Deputații republicanu, presinții la Paris, s'așălesu de necurmantele măsură de rigore ce exercită prefeții de luptă în contra presei democratice din departamente, și a cărei generalitate revelă o decisiune hotărîtă de mai înainte de guvern.

De la 24 Maiu s'așălesu suprimată, în virtutea stării de asediu, 18 diare și anume:

Le Petit Lyonnais; *le Phare din Dunkerque*; *La France républicaine* și *le Progrès*, din Lyon; *Le Progressif de la Haute-Vienne*, din Limoges; *La Gazette Vosgienne*, din Saint-Dié; *Le Bon citoyen*, din Nantes; *Le Reveil de l'Ardèche* și *L'avenir*, din Mans; *La Fraternité*, din Carcassonne; *Le Progrès de L'Est*, din Nancy; *Le Reveil de Lot-et-Garonne*, din Agen; *Le Reveil du Dauphiné*, din Grenoble; *Le Progrès du Nord*, din Lille; *L'Allobroge*, din Boneville (Haute-Savoie); *La Hève*, din Havre; *L'Union Républicaine de la Drome*, și la *Feuille de Jean-Pierre-André*, din Valence.

Nu avemă trebuință de a aduce aminte și interdicțiunea pe teritoriul francesu a diarului *l'Industriel-Alsacien*.

Forte probabilu, la ora cându scrimă acesei rînduri, lista prefeță este deja incompletă. Nu trece o zi, în adevără, ca se nu fie isbitu celu puținu unu diară republicanu.

In viitoră sedință a comisiunii

de permanență, este forte probabilu că ministrul de interne va fi întrebată asupra acestui subiectu, ca se arête la ce mai servu judecători, déca prefectii condamnă fără măcaru se-ți consulte.

Diarul *Debats*, de la 21, coprinde următoarele telegramă:

Strasburg, 19 Augustu. Consiliile cercurilor s'așălesu constituită eră; toții aleși din Strasburg au depus jurămîntul prescris. Asemenea în districtul Haute-Alsace, 32 din 54 au îndeplinită acăstă formalitate. Consiliile din Mulhouse, Guebwiller și Thaun s'așălesu constituită definitiv.

Strasburg, 19 Augustu. Dupe informaționile adunate, din 20 consiliieri de arondismente, șepte n'așălesu să se constituie, din cauză că membrii loru au refusat d'a depune jurămîntul reglementarul pentru împaratul. Doue din aceste consiliu suntă în Haute-Alsace, unul în Basse-Alsace și patru în Lorraine.

Metz, 19 Augustu. Membrii consiliului cerculu Metz, cari s'așălesu întrunită eră, au refusat fie cse individualu d'a depune jurămîntul împăratului. Asemenea și membrii consiliilor din Forbach, Thionville și Sarreguemines,

STAREA OMENIREI

«Vulpile pămîntulu visuină a, paserile cerulu cuiburi, éru fiul omulu n'are unde să se plece capul!»

Acstea suntă cuvintele lui Christ, prin care arătă starea umilitoare de pe acelă timpă a popoșelor, prigonirele, nedreptățirile ce se facă celor drepti și bună, celor săraci și miseri.

Astă-dă nu sunt, mai întru nimicu, schimbate lucrurile, starea de facă ne arătă în destulă acăstă. Dupe cum, în acelă departatul trecutu, cei drepti și bună erau nedreptățiti și persecutați, totu asemenea e și astă-dă. Dupe cum atunci celu ce muncea mai multu, celu ce se străduia mai multu în a lucra, îndură săracia, considerându-se în prea puținu munca sea, alu cărei preciu era asemenea pucinu și chiaru din acelă pucinu i se lua partea cea mai mare de către cei puțină, de către cei avuți și de către soiul acela de trători ai societăței, cari consumă de cea putină și nu produce nică măcaru una, totu asemenea e și astă-dă!

Starea omenirei e tristă și durerosă.

Mergă cine-va din locu în locu, din tără în tără, cutriere totă facia globul pe unde omulu a pătrunsu, privescă și cercetese cu de-amăruntul starea oménilor și lucrurilor și, intrunându-se înapoî de unde a plecatu, va fi nevoită a repeta acele cuvinte care Christ le-a dîsu: «Vulpile pămîntulu visuină a, paserile cerulu cuiburi, éru săracul, miserul, proletarul n'are unde pleca capul.» Va mărturisi ace

omu, că nedreptatea domnește peste totu, că apăsători și apăsați sunt peste totu, și că cei în dreptu de a face ceea ce dictesă justiția, d'a respecta în totul și în totu, tocmai el suntu cari o nescotescu, o calcă și o sfâșia fără cea mai mică muștrare de conștiință! Va mărturisi acel omu erăști, că, pe oru unde a fostu și a cercetat, n'a aflat unu colțisoru de pămînt care să nu-și aibă unu stăpân; și de si pămîntul e atât de mare, în cătu aru putea încăpea și nutri o populație de două și trei ori mai mare de pe cătu se află, totuști cea mai mare parte e care n'are unu petecu de pămînt măcaru cătu l-aru servi pentru unu micu bordeiaș care să dice că este alu seu, proprietatea sea! Ba nică chiaru pentru unu mormîntu nu are locu fără a da o plată, afară numai déca nu gasesce nimicu la dênsulu, nevoiști suntu cei vii a în deplini totul. — Va mai spune acel omu că a vădu tu maru intinderi de locu, cu numele domnii său moșii, și cari arau proprietate a unu singur omu! Si acel proprietar mare, acel avutu vedea pe celu sâracu care muncea de diminuța până séra și nu avea o palmă de locu, și din cauza sarcinelor grele, nevoilor de totu felul nu avea cu ce să-și nutrăscă, să-și îmbrace și să-și adăpostescă familia, și cu toate astea avutul nu se igândeau de locu la suferințele acestuia... elu se resfăta în luxosulu seu palatu și se desfăta la masa care i se serveau bucatele cele gătite cu multă artă, și băuturile cele mai excelente, și musicile și cântările resunau la auful său spre a-i desmierda simțurile și ai îmulți plăcerile... eru celu sâracu și în miseria, desfătarea era suferința, musica și cântările erau suspinele nevestei și planșetul copiilor de frig și fome, goi fiindu și flămândi: «Tată, mamă! ne e fome, dă-ne măcaru o cătu de mică bucătică de pâine, nu mai putem de fome!» Si acei sărmani părinți, cu inima sfâșiată de durere, rădicau ochii inundăți în lacrimi către ceru, și erăști îlăsau în josu, și triști de totu respundeau sărmanilor loru copilașii bunul D-deu ne vadă la toți, rugăti-vă lu, elu e tată-lu sâracilor, elu e mare și puternicu!

— Fericirea e cu noi, veselia e a noastră, strigă celu avutu înconjurău de cei cari stațu la mese cu dênsulu și ciocnescu paharele de argint și auru cu licoarele cele mai scumpe

— Suferințele, nevoile și greutățile, noi le purtăm; miseria e a verea noastră, ... suspina greu din profundul inimii muncitorul, sâracul, proletarul.

Vorbesce avutul de capitalurile săle ce se compun din miliōne, cari dau procente său dobândă și cari au să le umple lădiile cu aur și argint! Vorbesce de preumblările, de balurile și seratele unde este invitat și unde prin lucsul

să strălucirea hainelor, ținute săle, are să eclipsze pe cei alți; vorbesce, în fine, de căte și căte alte, unde să-și afle mai multă distractiă.

— Muncitorul, sâracul, își numără pe degite căte dări a plătitu, căte i se mai cere; elu numără mereu, și, ușându-se în juru, elu nu vede altu de cătu nevoi și sârăci; se caută pe sine peste totu și nu găsesce o singură monedă spre a da măcaru la una din cele ce i se cere: elu n'a datu încă pe la nevasta și copiști se, căci unul e în agonie morțe, cei alți slabici de fome, în coliba sea miserabilă stăbate plăia rece și viscolul și elu n'are a le da unu vestimentu pentru a se acoperi, n'are unu crămpiu de lemn pentru a face focu și a se încaldui!

Se dau serbare, se facu reuniuni solemnne! Cine suntu aceia cari esistă acolo și peșteri cari se facu tóte acestea? Cine suntu aceia, investimentați în haine scumpe, diamantele și brilantele de mare prețu scăpescu la degetile și penturile lor? Cine suntu aceia cu acele echipaguri strălucite, căroru toți se plecă și se închină și cari de cari se întrecu în ale face locu să ocupe poziunile său locurile de intelectu?

Cei putinți... cei avuți...

Déră pe cându tóte acestea se petrecu, pe cându toți suntu fericiți de măririle și strălucirilelor, și primirile ce li se facu, și urările ce li se ardișă, pe sărmanul muncitoru, încolțit de nevoi și sârăci, dupe ce i-a vîndutu ce brumă a mai avutu, ilu duce acumu, încunjurău de sbir și în băta, spre ași da séma de ce n'a plătitu încă cele o-dată plătite.

Etă starea ómenilor și lucrărilor!

De unde vine acăstă inegalitate a stărel și poziuniei ómenilor? De unde vine ca unu să pună sarcini asupra umerilor altora și ei nicu de getul nu le atinge? De unde vine ca unu să ducă o viață frumosă, unu traiu plăcutu, să fie scutit de greutăți, de suferințe, să fie astfelu în cătu vîntul să nu-i bată și arși să relui să nu-i arđă, în vreme ce alți să îndure tóte, să fie parte la tóte nevoile, să se trudească așa de multu pentru a avea o bucată de pâine, amără și acea de sudori și ostenele și de multe ori udată chiar de lacrimi? De unde vine că sâracul, când își caută, își cere dréptate, elu nu o află său i se respinge, ba e chiar și pedepsită pentru că a îndrăsnită a-și cere dreptate, pe cându celu avutu, fără a o avea, lui i se dă chiar pe nedreptă și fără întărđiere? De unde vine, în fine, ca cei putinți să fie așa de cumpliți, să nu mai aibă nimicu sănătă, să nu mai aibă frică nici de D-deu chiar?

A răspunde la tóte aceste întrebări ce ni le facem, ne ară-

trebuie unu lungu studiu asupra naturu loru, spre a arăta cu deamănuțulu fazele prin cari a trecutu omenirea, precum și causele cari au datu nascere la asemenei fapte, și totu-de-o-dată cum din ce în ce aceste nedreptăți se îmulțescu și ia proporțiuni spălmântătoare în mărimea și numărul loru, ne-arătui multu timpu, dicem, pentru acestu studiu, care este istoria omenirei, a intervalului seculilor de la începutu și până în prezentu și pentru cari ne și declinamă competiția; totuști însă, în altu articolu ce vom publica noi le vom atinge pucinu, și asupra unora ne vom opri mai multu, ca asupra unoru rele cari merită o mai serioasă atenție și o mai scrupulosă cercetare; vom face, cu alte cuvinte, unu micu studiu asupra loru, aşa dupe cumu credem noi că e a deveratul adeveru. și întru atâtua numai pe cătu slabele forțe intelectuale, pe cari le avem, ne va ajuta.

(Lucrătorul Român)

CĂNTECУ VECHIU.

La curte la Ștefanu-Vodă
Său strânsu boiării la vorbă,
Stau închiși, se sfătuescu;
Ostașii la ușă păzesc.
Credu, vr'unu bine nu gătescă,
Ce scii ce mai născocescă!

— «Beți, boiări, și ospătați,
Si în urmă vă culcați,
Si vă sculați în prânz mare
Se plecați la vînătore
Dupe paseră gălbioră,
Ce suntu lesne la vânare
Si ușoare la purtare.
Cându ați avea vr'unu zoră mare.
Noi le vînămu asudându,
Eră voi pe saltea ședendu;
Căci ne jupuiști pe noi
Si vă 'mbogătiști pe voi!
Da-va Dumneșeu celu mare
Să facem noi vînătore
Cu flintuța 'n spinare,
Dupe corbi cu barba mare!»

Gr. M. Alexandrescu.
(Românul)

D I V E R S E

Contele Chambord unguru. Unu istoric maghiar a pretins că Adam a fostu unguru. Nu ne vom mira, dar, dice *Familia din Pesta*, dacă o foia maghiară descoperă că contele Chambord, actualele pretendinte la tronul Franciei, este, nici mai multu nici mai puținu și elu unguru.

Foaia maghiară, *Temesi Lapok*, face acăstă deducțiune, fiindu că contele Chambord are posesiun teritoriale în comitetul Torontalului, membru alu comitetului Comitens și e cunoscutu acolo sub numele de *Sconborn*.

Opiniunea nostră, în acăstă privință, este că, ori cătu de extravaganta pare o asemenea pretensiune, totuști poporul francesc aru primi-o cu bucurie și aru dăruie cu entuziasmungarie acăstă antichitate regală, ce se numescse Enric V, spre a-lu avea ca viitoru pretendinte alu coronei Sântului Ștefan, numai Francia se capătă de dênsul.

* * *

Frica de cholera. Spre a ilustra frica despre cholera, aceleași diarii ne împărtăsesce următoarea anecdote orientală, foarte caracteristică:

Unu bietu musulmanu mergea pe josu la Meca, cetatea sănătă a mohamedanilor. De odată i se ivese înainte unu bătrénu trențosu, care ilu rögă să 'lu ia în spina și se 'lu duca în cetate, căci e ostinitu din cauza că a călătorit lumea întrăgă.

Musulmanul. Dar cine ești tu, care vii din așa lungă călătorie.

Bătrénul. Suntu cholera.

Musulmanulu tresări de spaimă, și refusa se 'lu ducă.

Bătrénul. De nu mă el, te voi lăua eu pe tine și te voi transporta în lumea cea lăltă.

Musulmanul. Mă învoescu; dar cu o condiție: se albi milă de ómeni, se nu fac multe victime.

Incepură a se tocni asupra numărului, și ajunseră a se înțelege. Cholera promise a nu lăua mai multu de 80 ómeni.

Musulmanulu duse pe bătrénu în cetate. Indată ce elu apăru în orașul, celu sănătă, locuitorii se începură să mără mai întâi cu sutele, apoii cu miile.

Câteva săptămâni în urmă, musulmanulu, eșindu din cetate, întempiu pe sănătă, locuitorii bătrénu și începu să face muștrăi aspre, numindu-lu sperjură.

Bătrénul. Te asicură, 'mă amă și tu cuvențul cu scumpătate: n'amă luat u multu de cătu 80 ómeni.

Musulmanul. Ce felu? Dar sutele și miile cari au murit?

Bătrénul. Toși cei lăltă, afară din 80, au murit de frică.

ULTIMELE SCIRI

Madrid, 21 Augustu. Se asicură că măine guvernul va presinta Cortesilor unu pre-ec de lege prin care se va suspenda libertatea individuală. Cortesii voru amâna apoi sedințele loru.

Bayona, 22 Augustu. Generalul Sanchez Bregna a intrat în Bilbao cu 12,000 ómeni. Carlișii au perduț positiunile loru despre partea cei lăltă a fluviului.

Undu raportu alu generalului Reyes dice: In afacerea de la Mauresa, șefii carlișii Sabalis, Miret și Tristany au fostu răniți; celu din urmă fără gravu. 85 carlișii căduți pe cîmpul de bătaie au fostu îngropăți de trupe, cari au făcutu prisonieri peste 200 răniți.

Paris, 22 Augustu. Eră deputați stângă, presinți la Paris, său întrunită la D. Jules Simon. Intruirea să a ocupatu despre fusiune. Deputați presinți speră se tragă cu sine centrul stângu pentru a opri o restaurare monarchică.

Doctorul Nelaton, despre care s'a anunțat că a murit și i s'a făcutu chiar necrologul de mai multe diare, se află încă în viață, și ceva mai multu, starea bălei s'a ameliorat.

BIBLIOGRAFIA

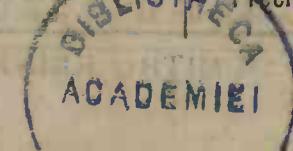
A eșitu de sub tiparū,
BIBLIOTHECA DE LEGISLAȚIUNE
SAU
COLLECTIUNEA LEGIUIRILORU ROMÂNIEI, VECHI și NOI

DE
JOAN M. BUJORÉNU

(Unu volumu de 2,144 pagine, conținându-totale legile, proceduri, regulamente, decrete, circulare instructive, convențiuni, concesiuni, statute, tarife, tablouri, formulari, etc.) — In acăstă intră și legile veci: *Caragea, Calimah, ale principelui Stirbei, Manualu de pravila bisericescă și Statutele Coloniloru bulgare din Basarabia.*

Depositu, spre vîndare, la librăriile Socec et C-nia în București.

Preciul 30 lei noui exemplarul.

I. M. LEVY

CASSA DE SCHIMB
Strada Zarașilor No. 13 (in Lip-
scani spre Gabroveni)

Cumpără și vinde Obligatiuni Domeniale, Rurale, Mandate, Cupone, Bonuri de Pensie, Lose Municipale, și face orice schimbă de Bană.

AVIS.

Un depojetu de vinuri de
dilelui mare, nou și vechi,
alb și negru, în buști, bolo-
boce și butoi din vica Amă-
răscue, este de vîndare.

Amatorii se voră adresa
lângă biserică Antim, stra-
da Lupea No. 4.

DEPOSITUL FABRICEI MAȘINELORU

A LUI

Josef Oesterreicher

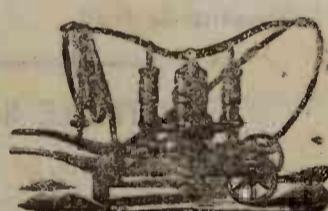
VIENNA STRADA ACADEMIEI N. 3

De la 12 Noembrie 1873 atunci în propria mea casă
WIEDEN VICTORIAGASSE 22

TULUMBA DE FOCU

PRIMA QUALITATE

Complet cu 2 cilindre metalice și ventile de alamă
inclusiv 12 pieți lungime de mațe sugătoare spirale,
30 pieți mațe apăsătoare la unu caru cu două rote
Preciu 130 florini.

Aceeași tulumbă cu un
rezervor de fier pen-
tru apă, 145 florini.
Cu rezervorii de fier și
aparaturi sugătoare 160
florini.

Acesta amândouă asemenea și prevedute cu mațe
și îmbucătăre.

MERSULU TRENURILORU IN ROMANIA.

VALABIL DF LA 24 MAIU (5 IUNIE) 1873.

București-Galați-Roman, cu liniile laterale București-Pitești și Tecuci-Berlad.

București-Giurgiu.

Kilom.	BUCUREȘTI-GALATI-ROMAN	Tren. Accele-	Tren. Persó- ne	Kilom.	ROMAN-GALAȚI- BUCUREȘTI	Tren. Accele-	Tren. Persó- ne	Kilom.	BUCUREȘTI- PITEȘTI ȘI VI- CE-VERSA	Tr. de Persé- ne	Tr. de mixte
310	București Plec.	7.10s.	9.00d.	22	Roman Plec.	8.55s.	12.30a.	București P.	7.30d.	3.00a.	
418	Chitila	—	9.21	48	Galbeni Plec.	—	1.14	Chitilla	7.49	8.29	
20	Buftea	7.37	9.41	43	Bacău Sos.	9.59	1.50	Ciocanesti	8.13	4.02	
20	Perișu Crivina	—	10.05	5	Valea-Secă Plec.	10.06	2.00	Ghergani	8.38	4.36	
60	Plesci Sos.	8.40	10.58	72	Răcăciun	—	2.22	Titu	8.58	5.00	
	Plec.	8.58	11.13	88	Sascut	—	2.57	P.	9.08	5.15	
71	Valea Călug.	—	11.35	102	Adjud	11.38	3.27	S.	9.45	5.57	
77	Albesci	—	11.49	113	Pufesci	8.57	4.18	P.	9.50	6.12	
93	Mizil	9.53	12.27	127	Mărășesci	12.20	4.51	Leordeni	10.21	6.54	
113	Ulmeni	—	1.03	146	Tecuci Sos.	12.48	5.25	Golești	10.47	7.26	
18	Monteoru	—	1.13	237	Ivăesci	12.55	5.40	Pitești	8.11	7.40	
129	Buzeu	Sos. d. 10.48	1.33	165	Hanu-Conaki	—	6.20s.	Pitesci	5.00s.	6.30d.	
	Plec.	11.04	2.00	178	Preval	—	6.47	Golesci	5.15	6.49	
149	Cilibia	—	2.36	205	Serbesci	—	7.07	Leordeni	5.42	7.27	
170	Faurei	—	3.13	218	Barboș	S. n.	7.40	Găesci	6.10	7.58	
190	Ianca	12.43	3.55	237	Galați	2.40	8.04	Căesci	6.15	8.13	
207	Mustiș	—	4.26	238	Galați	—	8.12	Titu	6.52	8.55	
Brăila	S. d. 6.40	1.42	5.03	239	Brăila	—	8.48	Ghergani	7.25	9.44	
	P.	1.52	5.13	240	Barboș	P. 3.00	8.80d.	Ciocanesci	7.49	10.16	
50	Galați	S. n.	6.31	241	Barboș	S. 9.01	9.06	Chitila	8.14	10.52	
	P.	1.39	7.50d.	242	Brăila	—	9.11	București	8.30	11.10	
69	Barboș	S. 2.15	8.26	243	Muftiș	3.41	9.58	Tecuci	P. 5.91n.	11.30a.	
	P.	2.41	3.34	244	Ianca	—	10.37	Berheci	5.00	12.01	
Serbești	—	—	5.88	245	Făurei	4.47	11.13	Ghidigeni	6.03	12.33	
Prevalu	—	—	9.31	246	Cilibia	—	11.50	Tutova	6.18	12.48	
Han.-Conachi	—	9.50	339	247	Berlad	6.18d.	1.01	Berlad	P. 8.00d.	9.20a.	
Iești	—	10.21	350	248	Buzeu	6.35	1.34	—	9.31	9.53	
Tecuci	Sos. 4.26	10.52	351	249	Monteoru	—	1.56	—	9.03	4.12	
	Plec.	4.3	11.12	352	Ulmeni	—	2.06	—	9.18	4.40	
303	Mărășesti	5.09	11.56	353	7.35	3.46	3.18	—	10.48	5.	
322	Pufesti	—	12.28	354	7.35	4.08	4.25	—	—	—	
Adjud	—	5.54	12.50	355	7.35	4.49	4.49	—	—	—	
Sascut	—	1.15	408	356	7.35	4.82	5.25	—	—	—	
Racaciune	—	1.50	7.29	357	7.35	5.36	5.56	—	—	—	
Valea-Secă	—	2.21	428	358	7.35	5.76	6.06	—	—	—	
ăuc	Sos. 7.18	2.41	438	359	7.35	6.16	6.36	—	—	—	
Galbini	Plec. 7.27	2.51	450	360	7.35	6.56	6.76	—	—	—	
Roman	Sos. 8.31d.	3.30	458	361	7.35	6.96	7.16	—	—	—	
	—	4.10s.	4.10s.	362	7.35	7.36	7.36	—	—	—	
CORESPUNDE CU VIENNA											
Roman	Plec. 8.52d.	4.53s.	Viena	Plec.	10.30d.	8.00d.	k. m.	Giurgiu	6.15	6.50	
508	Pascani	Sos. 9.53	6.58n.	1217	Cracovie	9.85n.	10.36	Gălăgeanu	6.42	7.14	
554	Iași	1.03a.	9.33	799	Lemberg	6.17d.	12.15a	Vidra	6.56	7.29	
598	Botoșani	1.23	—	457	Suceava	5.11s.	6.31d	—	7.15	7.47	
571	Suceava	11.50	9.55	130	Botoșani	3.00	—	—	7.57	8.25	
925	Lemberg	11.08n.	3.45	116	Iași	8.45	7.08d.	Comana	7.20	7.57	
1267	Cracovia	7.33	5.39n.	40	Pașcani	7.07n.	9.54	Băneasa	7.48	8.25	
1685	Viena	Sos. 5.20	7.29	103	Roman	8.09	11.35	Frătesci	8.10	8.48	
								Giurgiu	8.22	9.00	
DE LA BUCUREȘTI LA VIENNA											
De la București la Viena 46 ore 10 min. și de la Galatz la Viena 38 ore 57 min.											
De la Viena la București 47 ore 31 min. și de la Galatz 40 ore 18 min.											

A EŞIT DE SUB TYPARU VOLUM IN 1-iU 2-le ŞI PESTE O LUNĂ AL 3-le DIN

CRONICELE ROMANIEI

SAU

LETOPISITILE MOLDAVIEI ȘI VALAHIEI

—A. Beldiman, etc. etc.

A doua ediție, revăzută, înzestrată cu note, biografii și facsimile, coprindește multe cronici și publicații care încă nu au apărut.

TABLELE ISTORICE ALLE ROMANIEI

de la 1776 pînă la 11 Februarie 1866 de:

MICHAEL KOGĂLNICÉANU

5 tomuri în 8 mărci, în imprimeu cu caracter garmond nou, hârtie velină. București Imprimeria Națională

PRECIUL PRENUMERATIUNEI ESTE 40 LEI NOI, EDIȚIUNEA VA FI COMPLECT SEVERITATE IN 1873.

Foi de prenumerație sunt depuse la toate librăriile din România, și prin județe la deosebiți corespondenți ai editorului. Prenumerări vor fi primite către o aderență tipărită, numerotată, scosă din registru cu matcă și purtând imprimat în sus numele d-lui M. Kogălniceanu. Un osebit anunț va face cunoscut numele librăriilor și corespondenților pentru străinătate.

Dr. Vlădescu

După ce a vizitat în Europa clinicele cele mai cunoscute de ochi și urechi, întorcându-se